

Nářek měsíční tanečnice

Představ si ten horor,
Být blbej recolor!
Forma, jako někdo jiný,
Akorát mě ověnčili
Do vlastních trikolór.

Pořád se jim zdálo, že
Podobné jsme málo.
Vdechli do mě cizí duši,
S ní teď ulicemi kluší
Odkud knižně válo.

A co na tom mění
Mé snění na bdění?
Jsem kopií vlastní zrady,
Kdys' jsme spolu byly rády,
Čas však všechno zpění.

...

Po letech si přijdeš,
Chceš pozornost moji...
Nechte mě všichni na pokoji.